

De ce trebuie Isus să revină?

Dezbaterea a avut loc de secole. Tema ei: *mântuirea*. Totul se învârtă în jurul Celui făgăduit, care în cele din urmă va veni, ca să îndrepte tot ce era greșit. Vorbitorii au fost profeții, acești vizionari în afara timpului din poporul lui Dumnezeu.

Uneori discuțiile lor au luat forma unor poezii, care exprimau sentimente adânci de speranță și dorințe. Ei s-au rugat: „*Vino, o, vino Împărate! Vino fără întârziere!*” Altă dată au dat descrieri întunecate ale judecății, care așteaptă pe dușmanii lui Dumnezeu. Au fost și timpuri, când ei au dat detalii uimitor de exacte despre Unul, care va veni.

Prorocii sunt oameni care pot vedea mai departe decât alți oameni. Imaginați-vă, dacă vreți, că ceea ce prorocii vedeau de la o așa de mare distanță, era un vârf de munte foarte înalt. Venirea lui Mesia va reprezenta în cele din urmă punctul cel mai înalt din istoria omenirii. Prorocii au putut s-o vadă prin negura timpului. Ei au făcut cunoscut detalii despre ceea ce puteau ei să recunoască.

Dar apoi, când ei s-au apropiat de acest timp și de acest „munte”, au recunoscut că ceea ce ei credeau că este punctul culminant, în realitate sunt două puncte culminante – cu o vale mare între ele. Cu alte cuvinte: Mesia va apare poporului Său nu numai o singură dată, ci de două ori, și timpul nostru de acum este valea, care se întinde între prima Sa venire și cea de-a doua Sa venire.

Isaia, Ieremia, Mica și alții au știut că va fi un Mesia, și au strâns chiar unele detalii. Dar ei nu au recunoscut, că El va veni de *două ori*. Scriitorii, care au venit după Isus – de exemplu apostolul Pavel și apostolul Petru – au avut priveliști mai bune. Ei au putut să înțeleagă prima venire a lui Isus, deoarece ea a avut loc în timpul lor. Și când Isus a fost în mijlocul lor, El a spus, că El va mai veni *încă o dată* în viitor. Atunci El va împlini profețiile care încă nu s-au împlinit – făgăduințele cu privire la un cuceritor triumfător, care vine să instaureze o împărăție desăvârșită.

Prima venire a lui Isus a fost o venire în smerenie, care s-a încheiat cu o jertfă. El a venit să rezolve odată pentru totdeauna problema păcatelor noastre. Cea de-a *doua* venire va fi marcată de triumf și mari schimbări. Și cum va arăta? Să privim descrierea pe care o face Isaia:

»*El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și până în veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor*« (Isaia 9,7).

Nu dorim noi toți o astfel de lume?

Trebuie însă să ne punem întrebarea: Dacă Isus a biruit moartea la prima Lui venire, de ce trebuie El atunci să mai vină încă o dată?

Motivul cel mai important este, că El vrea să vină, să ia la Sine pe poporul Său, ca astfel să poată să-l ia la Sine acasă în cer. Când a vorbit Isus despre planurile Sale, El a folosit deseori tabloul unui mire, care se reîntoarce, ca să-și ia mireasa. Biserica, așa a spus El, este »mireasa«. Mireasa așteaptă cu mult dor pe Mirele ei, ca să vină și s-o ia ca un călăreț pe un cal maiestos, ca s-o ducă acasă, unde ea va fi fericită în toată veșnicia. Acest acasă este desigur cerul; și nunta este cea mai intimă relație cu Hristos, pe care o au toți oamenii care Îi aparțin – ei nu vor mai fi niciodată despărțiți de El.

El va veni din cer pentru noi, așa cum a părăsit pământul, atunci când S-a înălțat la cer. Din 1 Tesaloniceni 4,16-17 știm că El, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu va veni din cer. O trâmbiță va răsună, și copiii lui Dumnezeu, care au murit deja, vor învia, ca să-L întâmpine. După aceea vor veni copiii lui Dumnezeu care trăiesc și cu toții vor merge în cer, ca să fie pentru totdeauna la Hristos.

În al doilea rând El trebuie să vină, ca să judece lumea. Isus a vorbit de mai multe ori despre ultima judecată, că El va veni, ca să judece viii și morții, și cei credincioși vor fi despărțiți de aceia care au refuzat să-L urmeze. Oameni din toate epocile, care și-au pus încrederea în Dumnezeu, vor fi declarați nevinovați, orice păcat le este iertat, pentru că ei au primit jertfa lui Hristos. Alții vor plăti prețul îngrozitor pentru răzvrătirea lor.

În al treilea rând, Isus va reveni, ca »*să creeze un cer nou și un pământ nou*« (Apocalipsa 21,1). Cele vechi vor trece, atunci când Isus va trage ultima perdea a judecății. Această lume

nedeșăvârșită, lovită de catastrofe naturale și de păcatele omenirii, nu va mai exista. Domnul va face ca lumea nouă să devină vizibilă, pe care El a pregătit-o pentru noi.

În lumea aceea totul va fi o creație nouă. Ea va fi Împărăția veșnică a lui Dumnezeu, în care oamenii vor trăi în părtășie desăvârșită unul cu altul și cu Domnul lor. Noi nu ne putem imagina o astfel de lume; nu va mai fi niciun păcat, nici o suferință, nici o durere și nici o lacrimă.

Acest *Ierusalim nou*, cum îl numește cartea Apocalipsa, va fi o lume de bucurie permanentă – pe scurt spus: viața cu Dumnezeu, pentru care noi am fost creați inițial. Așa cum apostolul Pavel formulează așa de bine: »Acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos, dar atunci vom vedea față în față« (1 Corinteni 13,12). Biblia învață că noi vom avea trupuri, dar „trupuri ale învierii” făcute desăvârșit. Dacă noi am pricepe numai o mică frântură din realitatea cerului, nu ne vom teme de moarte.

Dar ce putem noi face aici și acum? Noi putem fi gata, căci Biblia ne atenționează, că Isus va veni pe neașteptate, într-o clipă, »ca un hoț noaptea« (1 Tesaloniceni 5,2). Cea mai bună formă de a fi gata este să duci o viață plină de dragoste pentru Isus și pentru lucrarea Lui. Nu ar fi minunat să fi prins „asupra faptului” în ceea ce privește ascultarea, atunci când El va reveni?

Isus va spune: »Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău« (Matei 25,21).

Întrebări la această temă

- Care sunt, potrivit cu acest capitol, semnele vizibile și audibile cu privire la a doua venire a lui Hristos?
- Care din motivele amintite, pentru care Isus va reveni, vă oferă cea mai mare speranță? Care vă creează cel mai mult sentimente neplăcute? De ce?
- Pentru meditarea în continuare: Citiți Tit 2,11-15, unde este amintită atât prima venire cât și cea de-a doua venire a lui Isus. Enumerați trei lucruri, la care ne cheamă această secțiune, în timp ce așteptăm a doua venire a lui Isus.

De ce trebuie să cred în Isus?

Atât cu privire la istoria crăciunului. Dar ce au a face aceste evenimente minunate cu istoria dumneavoastră?

Dacă m-ați însoțit în călătoria noastră până aici, ați aflat unele lucruri despre nașterea lui Isus. Înțelegeți mai multe despre cercetătorii stelelor din Răsărit și de ce ei au plecat în călătorie. Ați primit o impresie despre caracterul lui Iosif și de ce Dumnezeu a ales tocmai pe Maria ca să fie mama lui Isus. Ați aflat de ce Irod era așa de răzbunător, de ce păstorii au ascultat și de ce îngerii s-au închinat.

Sunt așa de multe lucruri în istoria crăciunului, pe care noi le putem prețui. Dar în afară de această relatare biblică este mai mult de spus. Întrebarea cu adevărat importantă și consecventă este: *Ce este acum de făcut?*

Dacă tocmai ați citit o biografie despre cezarul Augustus, atunci răspunsul la întrebare ar fi ușor. Ar urma să mergeți la dulapul de cărți și să vă căutați o altă carte de citit. Cezarul roman este mort de mult, și pentru viața noastră zilnică are puțină importanță. Faptele vieții sale sunt fascinante, dar nu există nimic, care ne-ar putea fi de folos.

Cu istoria crăciunului este altfel. Atenția noastră este îndreptată mereu și după mult timp spre nașterea neverosimilă a Copilului care nu atrage atenția. Ea pare să fie importantă nu numai pentru aceia care au fost direct implicați în acest eveniment, ci pentru noi toți, chiar și pentru cei care trăiesc cu douăzeci de secole mai târziu.

Nu ne putem sustrage de forța de atracție a »singurului născut din Tatăl« (Ioan 1,14). Ea ne provoacă la un răspuns personal.

Dar ce răspuns? De ce nașterea lui Isus să ceară de la noi mai mult decât oricare alt eveniment?

Istoria lui Isus este atotcuprinzătoare. Ea este nu numai o relatare a acelor timpuri, ci este o relatare care ne privește pe noi toți. Aici nu este vorba numai de Maria, de Iosif, de Irod și de alții. Ea ne privește și pe noi, ca și pe păstorii, care în noaptea aceea s-au dus la ieslea Lui și au admirat Copilul născut de curând.

De ce trebuie ca dumneavoastră și eu să credem astăzi în Isus?

În primul rând noi trebuie să credem în El, deoarece El este interesat de noi. Dumnezeu ne-a vizitat în Isus! El ne-a iubit cu o pasiune nemăsurată, care s-a arătat cel mai puternic prin prezența Lui între noi: »Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. Oricine crede în El, nu este judecat« (Ioan 3,16-18).

Chiar dacă venirea Lui a avut ca urmare pentru El, că El a trebuit să se limiteze la slăbiciunea ființei umane – El a fost gata să facă aceasta. El Însuși S-a făcut cel mai slab dintre toți, cu toate că El are în mâinile Sale puterea absolută asupra universului întreg. El are interese așa de mari față de noi, că a lăsat la o parte drepturile Sale divine, ca să poată apărea în mijlocul nostru ca Om, care a fost în toate privințele asemenea nouă.

Da, El ne dorește mult, și noi putem simți aceasta. Privim în jur și recunoaștem, că această lume trebuie să fi fost creată de cineva care ne iubește. Dar care este răspunsul nostru? Apostolul Pavel se exprimă astfel: »În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți« (Romani 1,20).

»Căci nu este nici o deosebire, căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu« (Romani 3,23).

Privim pretutindeni în jurul nostru, și simțim chiar și în noi înșine. Fiecare din noi este dureros conștient de abaterea îngrozitoare de la ținta trasată nouă de Dumnezeu – o constrângere lipsită de speranță, o constrângere de a face, a spune și chiar de a gândi lucruri rele. Cu toate acestea simțim, că Dumnezeu ne cheamă, simțim aceasta adânc în sufletele noastre. Cu siguranță există Cineva, care este mai mare decât slăbiciunea noastră, Cineva, care ne iubește și vrea ca noi să cunoaștem o viață mai bună. El a făcut așa de mult pentru noi – este așa de greu să ne încredem în El?

În al doilea rând, noi trebuie să credem în El, deoarece El ne invită la o viață cu rost. Prin învățăturile Sale Isus ne arată singurul drum spre o viață fericită și împlinită în lumea aceasta. El a vorbit despre o viață plină de dragoste și altruism în opoziție cu vidul inevitabil al egoismului. El ne arată, că viața este mai plină, dacă noi suntem unii pentru alții. De la venirea lui Hristos milioane de oameni s-au orientat după modelul Său și l-au descoperit ca fiind calea spre bucurie și pace.

Cu toate că drumul lui Isus este desăvârșit de logic și clar, cel mai bun drum din toate drumurile, lumea nu-l va recunoaște niciodată. Noi suntem așa de stigmatizați de societatea noastră, că ducem o viață care aleargă în sens contrar drumului lui Hristos. Înțelepciunea lumii din jurul nostru este: „Caută propriile avantaje, dă numai dacă ai foloase, și satisface-ți mai întâi dorințele sufletului tău.” Acest drum conduce la autodistrugere și deznădejde, dar cei mai mulți oameni continuă să meargă pe el, deoarece natura noastră omenească dictează aceasta. Noi suntem creaturi decăzute, suntem aceia, care atunci când sunt lăsați pe seama lor, umblă pe căi care se depărtează de adevărul lui Dumnezeu.

Dar fiecare element al istoriei lui Isus, de la nașterea Sa și până la înălțarea Sa la cer, ne arată, că viața nu trebuie să fie goală, că El are putere să ne ducă viața la bucurie și la împlinire.

În al treilea rând, noi trebuie să credem în Isus, deoarece El trăiește astăzi, și El dorește să trăiască în noi.

Păstorii și înțelepții au savurat privilegiul minunat de a vedea pe Isus față în față. Ucenicii au fost privilegiați, să poată auzi învățătura lui Isus direct din gura Lui. Dar dumneavoastră și eu avem un privilegiu și mai mare: Isus este astăzi tot așa de viu, cum a fost în primul secol, și noi putem avea o relație mult mai intimă cu El, decât au avut aceia, care L-au cunoscut, atunci când El a fost pe pământ.

Când a venit timpul pentru El, ca să părăsească lumea, Isus a spus ucenicilor Săi, că de fapt a fost un privilegiu pentru ei, că El va pleca de la ei. Căci aceasta însemna, că Duhul Sfânt va veni, ca să trăiască în toți care cred în Isus. Acest Duh va reprezenta prezența lui Hristos în noi. Isus a spus:

»*Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. ... Când va veni Mângâietorul; duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*« (Ioan 16,7,13).

Duhul Sfânt face o diferență clară în viața de fiecare zi. El ne conduce la adevăr, El ne face atenți la păcatele noastre, și El ne încurajează, când suntem deznădăjduiți. El ne conduce pas cu pas la decizii corecte în viață, atât în lucrurile mici, cât și în cele mari. Noi nu suntem niciodată singuri, și noi nu suntem niciodată limitați la posibilitățile noastre, atunci când Hristos a devenit Domnul și Salvatorul nostru; Duhul Sfânt locuiește atunci permanent în noi.

Și înainte de toate, noi trebuie să credem în Isus, deoarece noi primim numai prin El iertare de orice păcat al nostru – pentru păcatele din trecut, din prezent și din viitor – și astfel putem să ducem o viață având siguranța vieții veșnice.

De ce nu există altă posibilitate, ca să primim iertarea păcatelor și să fim primiți în cer? Deoarece Dumnezeu este sfânt, drept și desăvârșit. El nu poate tolera nici o umbră de nedesăvârșire în prezența Sa. Noi suntem în toate privințele creaturi decăzute, și chiar dacă încercăm să ducem o viață bună și altruistă, nu putem cu nimic schimba faptul, că întreaga noastră ființă este pătrunsă de păcat. Deoarece Dumnezeu este drept și trebuie să judece păcatul, nu avem nici o șansă să scăpăm de această sentință – egal cât de mult ne-am forța noi și cât am încerca să facem cât mai multe fapte bune!

Numai un Om a dus odată o viață desăvârșită și fără păcat – Isus. Dar prin faptul că a suferit crucea, El a fost gata să ia asupra Sa pedeapsa pe care noi am fi meritat-o. Dumnezeu face o ofertă de schimb de neînțeles: deoarece un Om drept a luat asupra Sa pedeapsa pentru un păcătos, păcătosul poate să primească răsplătirea pentru Omul drept. Isus a făcut această jertfă pentru fiecare din noi. El a plătit prețul pentru fiecare păcat, așa că noi putem recolta binecuvântarea, pe care El a meritat-o prin viața Sa desăvârșită. Cine urmează pe Hristos și se încrede în El, știe că tot trecutul i-a fost iertat. Vina noastră este anulată în ochii lui Dumnezeu – vechile păcate nu ne mai țin captivi.

Deoarece aceasta este așa, și moartea și-a pierdut puterea asupra noastră. Apostolul Pavel ne oferă această nădejde cu privire la mormânt, care așteaptă pe orice om (mormântul așteaptă pe orice om): »*Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire*« (1 Corinteni 15,53).

Noi trebuie să credem în Isus, deoarece El este singura noastră speranță cu privire la iertarea păcatelor în lumea aceasta și cu privire la o viață plină de bucurie în lumea viitoare.

El ne oferă, ce este bun pentru noi, și ne eliberează de robia morții și deznădejdiei. Și în felul acesta întrebarea devine strict personală: *Credeți în Isus? Și dacă încă nu credeți: Sunteți gata să faceți un pas înainte și să luați acum această decizie?* Cadoul este gratis, și tot ce se cere de la dumneavoastră este o *întoarcere* sinceră de la păcatele dumneavoastră, o *recunoaștere* a suplinirii prin Hristos și o *primire* a acestui Dar de la Dumnezeu.

Cum puteți ajunge la această hotărâre? Trebuie numai să vorbiți cu Dumnezeu, să-I spuneți ce aveți pe inimă. Mărturisiți-I cu propriile cuvinte, că sunteți conștient de vina dumneavoastră și că credeți în El și doriți să primiți darul iertării Lui. Rugați-L să vină în viața dumneavoastră. Puteți după aceea să-I mulțumiți, că El a făcut aceasta posibil prin jertfa Sa și că El va iertat acum și prin El ați devenit acum pentru veșnicie un copil al lui Dumnezeu.

Puteți să faceți aceasta cu inima sinceră? Dacă da, atunci Hristos va veni imediat în viața dumneavoastră, dacă-L rugați pentru aceasta – în mod sigur va veni. Duhul Sfânt va locui și va lucra în dumneavoastră, și veți învăța pas cu pas să ascultați de vocea Lui. Probabil că nu veți avea simțăminte deosebite, dar faptul că ați devenit un copil al lui Dumnezeu nu depinde de simțăminte.

Ca și credincios nou veți povesti și altora, că ați luat această hotărâre. Căutați-vă o adunare creștină bună, în care veți găsi prieteni, care vă vor ajuta și vă vor încuraja. Cea mai mare aventură a vieții dumneavoastră este înaintea dumneavoastră, și fiecare zi va fi mai bogată și mai împlinită, când veți cunoaște tot mai bine viața și domnia lui Hristos.

Întrebări la această temă

- Ați luat vreodată a astfel de decizie? Când? Care sunt detaliile, de care vă amintiți?
- Ce oameni cunoașteți, care ar trebui să cunoască acest adevăr? Ce veți face, ca să le faceți cunoscut adevărul?
- Pentru meditația în continuare: Citiți următoarele versete și enumerați alte motive, de ce noi trebuie să credem în Isus: Ioan 10,9; Ioan 14,6; Faptele Apostolilor 4,12 și 1 Timotei 2,5.